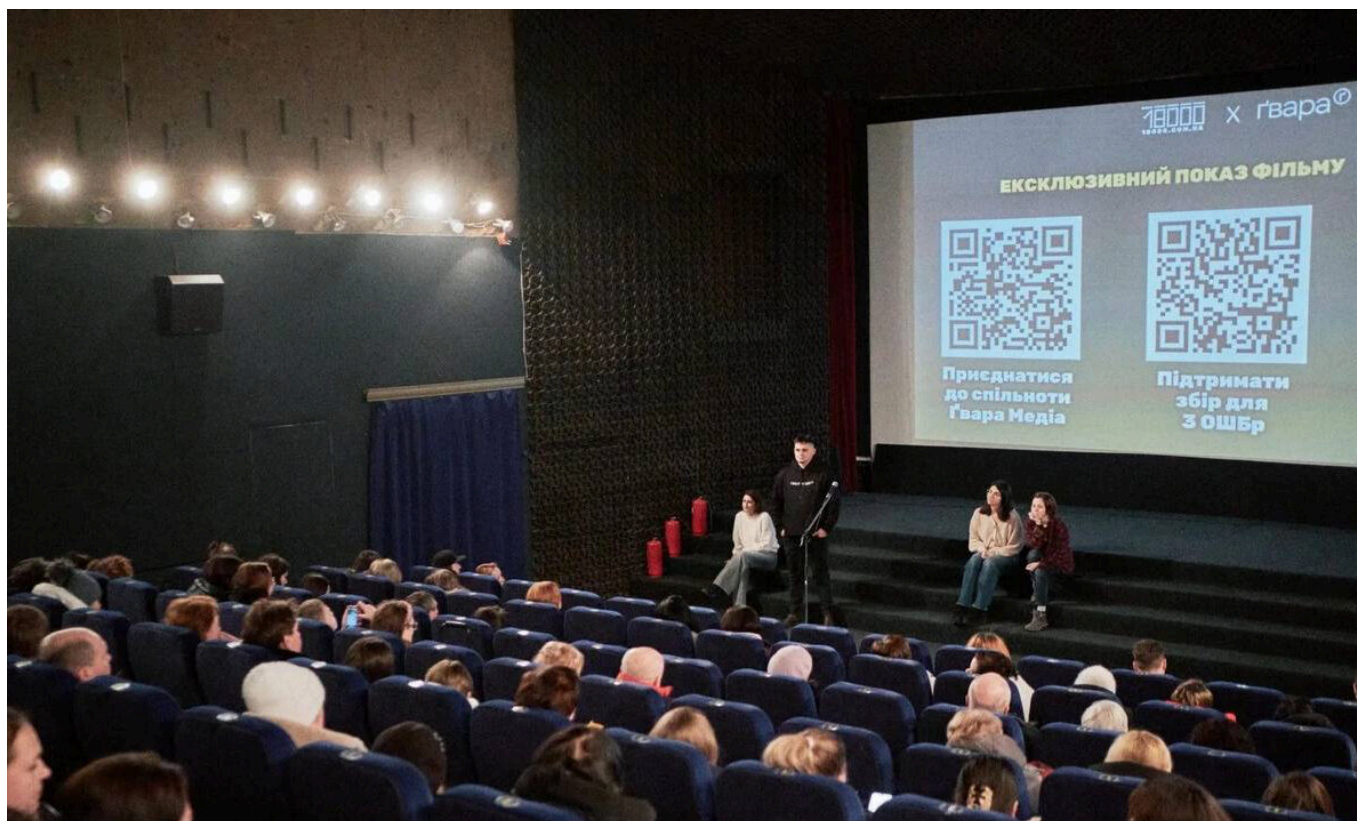

Гвара Медіа > Новини >

«Не можна мовчати»: вперше у Черкасах Гвара презентувала фільм про воєнні злочини в Ізюмі

Ліза Бикова - 24 Лютого 2025 | 18:27

Кінопоказ «The Grave» у Черкасах / Фото: 18000

У суботу, 22 лютого, Гвара у співпраці з черкаським медіа «18000» вперше у Черкасах продемонструвала документальний фільм «The Grave» («Могила») — про масові поховання в Ізюмі під час його окупації 2022 року. Раніше цю стрічку демонстрували лише у Британії та Харкові.

Про це повідомляють організатори.

Вхід на кінопоказ був безоплатний, але за попередньою реєстрацією. Відвідувачі також змогли задонатити на підтримку Третьої окремої штурмової бригади, яка сьогодні боронить Харківщину.

Кінопоказ «The Grave» у Черкасах / Фото: 18000

Ця стрічка розповідає історію пошуку справедливості та відповідальності за воєнні злочини вчинені армією РФ за шість місяців окупації. Зокрема, розповідь присвячена масовим похованням, які виявили в Ізюмі весною 2022 року. Правоохоронці знайшли там понад 450 тіл — частина з них загинули внаслідок насильницької смерті, тобто були закатовані та застрелені, а інші — внаслідок безперервних обстрілів.

Масові поховання в Ізюмі / Фото: Денис Глушко, Гвара Медіа

Враховуючи це, команда Гвара Медіа, а саме головний редактор Сергій Прокопенко, журналіст Денис Глушко та оператор Олексій Єрошенко, вирушили в експедицію до Ізюма. По її завершенню, спільно з британською Studio 9 Films створили документальний фільм «Могила», в основу якого лягли свідчення мешканців окупованого міста про пережите ними в той період, в тому числі масові вбивства росіян.

«Ми маємо обмінюватися досвідом цієї війни з різними регіонами України, тільки так вдасться побудувати єдину спільність і зрозуміти наш історичний досвід. Відповідно, разом продовжувати розшук відповідальних за цю війну», – розповів під час показу головний редактор медіа «Гвара» Сергій Прокопенко.

Кінопоказ «The Grave» у Черкасах / Фото: 18000

Редактор також наголосив, що героям фільму було важко розповідати власні історії, однак вкрай цінно, що вони змогли отримати надію на подальше покарання РФ за це.

«Для мене це кіно про надію, як правоохоронці та суспільство намагається розібратися, знайти факти, використовують ДНК лабораторії, щоб здійснити правосуддя», – додав Прокопенко.

За його словами, фільм знімали близько року.

Реакція черкащан

«Ми отримували багато інформації про події у Харківській області, зокрема в Ізюмі, але це все були своєрідні клаптики, які цей фільм дозволяє скласти воедино і вчергове переконатися та задокументувати всі ті звірства, які чинили і продовжують чинити росіяни на території України. Ми обов'язково маємо продовжувати подібну практику діалогу між різними містами та регіонами аби карбувати національну пам'ять та свідомість», — пояснив співзасновник черкаського медіа Артур Чемирис, передає «18000».

Артур Чемирис / Фото: 18000

На кінопоказі також були люди, які раніше проживали на Харківщині, втім після початку повномасштабного вторгнення були вимушені покинути свій дім.

«Про ці злочини РФ потрібно постійно нагадувати нашому населенню, яке іноді забуває, що війна триває, а росіяни скоюють злочини на нашій території. Фільм спонукає продовжувати боротьбу й не забути про те, що це наша земля і Росія володарювати тут ніколи не буде», – розповів внутрішній переселенець з Харківщини у Черкасах, відвідувач кінопоказу Данило Панчішин.

Харків'янин Данило Панчішин / Фото: 18000

Зазначається, за підрахунками організаторів, спільними зусиллями вдалося зібрати понад п'ять тисяч гривень.

Що відомо про деокупований Ізюм

Масове поховання біля Ізюма виявили 15 вересня 2022 року після звільнення значної частини Харківської області від російських військ. Під час ексгумації знайшли 447 тіл: 414 цивільних (194 чоловіки, 215 жінок, 5 дітей), 22 військовослужбовців та 11 тіл, чия стать не вдалося встановити. Більшість загиблих померли в результаті насильницької смерті, а у 30 тіл були явні сліди катувань.

Могили розташовані серед дерев і відзначені дерев'яними хрестами з номерами на них. Серед похованих переважно були цивільні, іноді діти, а також принаймні 17 солдатів ЗСУ. Більшість загиблих померли від артилерійського вогню, мін та авіаударів. Тіла також мали сліди катувань, зокрема мотузки на шиї, зв'язані руки, поламані кінцівки та вогнепальні поранення, а у декількох чоловіків були ампутовані геніталії.